

Uniți pentru copii

BULETIN INFORMATIV TRIMESTRIAL AL UNICEF ROMÂNIA - NR 9, 2011

Noi provocări în protecția copilului

unite for
children

unicef

Să fim uniți pentru copii!

În întreaga lume, milioane de copii sunt supuși actelor de violență, exploatării și abuzului. Acest lucru se întâmplă chiar în clipa de față, în timp ce dumneavoastră citiți acest articol. Copiii sunt trimiși la muncă, sunt traficați, expuși conflictelor armate, mutilați în numele tradițiilor comunității sau abuzați din punct de vedere sexual. Dreptul copiilor de a crește și de a se dezvolta într-un mediu sigur nu le este respectat. Și, dacă nu se iau măsuri, milioane de alți copii vor avea aceeași soartă.

Dacă minorii nu sunt protejați împotriva violenței, exploatării și abuzului, orice eforturi realizate pentru a le îmbunătăți sănătatea și educația devin inutile. Protecția copilului - însemnând prevenirea și eliminarea aspectelor care pun în pericol copiii și asigurarea unui mediu sigur în care să crească - reprezintă în consecință prioritatea numărul unu în lupta purtată de UNICEF pentru a oferi copiilor o viață mai bună.

Violența, exploatarea și abuzul afectează copiii din orice țară de pe planetă. În România, peste 100.000 de copii beneficiază de măsuri preventive sau de protecție potrivit ultimelor date, mulți dintre aceștia fiind copii cu nevoi speciale. Sute de mii de copii din țară - aproximativ jumătate dintre ei cu vârste sub 10 ani - au unul sau ambii părinți plecați în străinătate, lăsându-i vulnerabili în fața pericolelor de tot genul.

În timp ce efectele crizei economice continuă să afecteze România, tot mai mulți copii se confruntă cu perspectiva unei vieți trăite în sărăcie. Există în continuare zone în care privațiunile sunt puternic înrădăcinate, cu predilecție la sate și în comunitățile rome. În aceste comunități, încă se mai practică în unele cazuri căsătoria timpurie. Abandonul copilului rămâne o problemă a căreia trebuie să i se acorde în continuare multă atenție.

UNICEF lucrează alături de guvern și de ONG-uri pentru a îmbunătăți protecția copilului, însă mai sunt multe de făcut. Asistenții sociali români sunt în număr relativ scăzut, de obicei sunt supraaglomerați, prost plătiți și adesea slab pregătiți. Bugetele dedicate protecției copilului sunt limitate. Acest număr al buletinului informativ analizează în profunzime starea sistemului de protecție a copilului din România și pledează pentru o abordare centrată mai mult pe prevenire prin care să se asigure că fiecare copil se bucură de dreptul său la o copilărie lipsită de pericole.

Edmond McLoughney
Reprezentantul UNICEF în România

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Edmond', followed by a period.

În acest număr

Să fim uniți pentru copii!.....	2
E mai bine să previi decât să tratezi: o abordare eficientă în sistemul de protecție a copilului din România.....	4
Prevenirea separării copilului de familie - între necesitate și realitate.....	6
O protecție socială eficientă: O protecție socială axată pe cei mai vulnerabili copii.....	9
Construind împreună - Sprijinul DGASPC pentru dezvoltarea serviciilor sociale comunitare.....	12
Un angajament al serviciilor de prevenire: locul copiilor este în familie.....	14
Vizite cu donatori. UNICEF și Fundația Dinu Patriciu în vizită la Programul Național de Educație Parentală în Învățământul Preșcolar din județele Botoșani și Suceava.....	15
Copiii își adună forțele.....	16
Complexitatea demersurilor de prevenire - Nevoia unei abordări multidisciplinare.....	19
Vizite cu donatori. Primul Centru de Resurse pentru Părinți și Copii.....	19
Serviciile sociale furnizate de primărie la nivel comunitar. O perspectivă a profesionistului.....	21
Seara de povești.....	23
Incluziune și excluziune. Dreptul meu de a beneficia de toate drepturile.....	24
UNICEF a lansat primul card de afinitate din România în beneficiul creării saloanelor mamă-copil în maternități.....	26
Săptămâna Solidarității.....	27

Uniți pentru copii este publicat trimestrial de UNICEF Romania, Blvd. Primăverii nr. 48A, 011975, sector 1, București, România; T: +40 21 201 7872; F: +40 21 317 5255; E: bucharest@unicef.org; www.unicef.org/romania

Despina Andrei - Manager Divizie Sector Privat și Parteneriate; T: +40 21 201 7858; E: dandrei@unicef.org

Codruța Hedeșiu - Coordonator Relații Externe și Presă; T: +40 21 201 7864; E: chedesiu@unicef.org

Mihai Magheru - Specialist Protecția Copilului; T: +40 21 201 7856; E: mmagheru@unicef.org

Voica Pop - Specialist Programe; T: +40 21 201 7854; E: vpop@unicef.org

Fotografiile UNICEF sunt sub protecția legii dreptului de autor. Buletinul informativ conține fotografiile ale următorilor: @UNICEF/ / Giacomo Pirozzi, Premfors, LeMoyné, Bagaeva, Sabella, Kekoshvili, Cristian Kostoff, Liviu Andrei, Codruța Hedeșiu, Marian Dinca, Raluca Manța, Laura Petculeț.

Notă: Punctele de vedere exprimate în articolele acestei publicații aparțin autorilor și nu reflectă, în mod necesar, opinia UNICEF.

E mai bine să previi decât să tratezi: o abordare eficientă în sistemul de protecție a copilului din România

de Debbie Stowe, Consultant UNICEF

La începutul anilor '90, copiii instituționalizați ai României reprezentau unul dintre cele mai importante subiecte de știri la nivel internațional. Imagini cu copii agitați și neglijăți, adunați cu sutele într-o instituție, făceau înconjurul lumii. Nici măcar astăzi nu se știe cu exactitate câți copii au trăit în acele condiții, dar se estimează că numărul lor a ajuns la 100.000.

Copiii se confruntă cu un risc mai mare în vremuri de austeritate

UNICEF a fost una dintre organizațiile internaționale ce a făcut echipă cu ONG-urile locale pentru a răspunde la această criză umanitară. Prima fază a răspunsului a implicat soluții rapide, îmbunătățirea condițiilor din instituții și instruirea angajaților. Aceste acțiuni au ajutat copiii instituționalizați, dar doar pe termen scurt.

A doua fază, începută în 1997, a presupus reforma efectivă a sistemului. Aceasta a condus la dezvoltarea unor alternative la

instituțiile existente, precum asistența maternală, cu ajutorul ONG-urilor finanțate de UNICEF și cu sprijinul Uniunii Europene. S-a construit de la zero un sistem de protecție a copilului. Serviciile de protecție a copilului - care erau în trecut conduse de diferite departamente între care nu prea exista cooperare sau coeziune - au fost trecute în subordinea autorităților județene.

Începând cu anul 2002, în cea de-a treia fază, guvernul a făcut ultimele ajustări la nivelul sistemului, elaborând cadrul legislativ, stabilind standarde de calitate, ghiduri metodologice și coduri de etică. A fost creat sistemul de asistență maternală și s-au îmbunătățit serviciile de tip rezidențial; dacă înainte sute de copii erau îngrămădiți în instituții, numărul lor maxim a fost redus la 50. Profesioniștii au dobândit prin formare noi cunoștințe, abilități și atitudini. Convenția cu privire la Drepturile Copilului a fost transpusă în mare parte în legislația națională.

Astăzi, în pofida unei reforme consistente a sistemului de protecție, numărul copiilor instituționalizați din România a rămas aproximativ la fel de mare cât fusese la începutul anilor '90. Și asta în ciuda faptului că, prin scăderea ratei natalității, numărul total al copiilor era semnificativ mai mic la nivel național - 4 milioane, în scădere de la 5,2 milioane. Cum era oare posibil acest lucru?

În medicină, este de preferat să previi decât să tratezi, din motive ce țin de

bunăstare și costuri. La fel și în domeniul protecției copilului, este mai indicat să previi separarea copilului de familia sa decât să te ocupi de consecințele acestei separări după ce aceasta s-a produs deja. Așadar, se face acum trecerea de la acțiuni ce vizează exclusiv îmbunătățirea sistemului de protecție a copilului la un sistem de prevenire, la menținerea copiilor în familia lor naturală atunci când este posibil.

Acest lucru nu se întâmplă cu una, cu două. Furnizarea de servicii copiilor din sistemul de protecție este vizibilă și cuantificabilă. Pe de altă parte, prevenirea prin care se asigură că minorii nu sfârșesc în instituții presupune o schimbare de comportament și de mentalitate, iar succesul este greu de măsurat.

În plus, există foarte multe obstacole. Autoritățile locale cu responsabilități în domeniul prevenirii suferă din lipsă de resurse, personal calificat și cunoștințe tehnice. Legea nu este clară în legătură cu sursa din care acestea ar trebui să primească fonduri pentru această activitate. Provocarea este una intersectorială: se rezolvă o problemă într-un domeniu, însă rămân multe altele.

Mai mult, eficientizarea prevenirii va aduce beneficii peste zece sau douăzeci de ani, când societatea românească va fi mai sănătoasă, bine adaptată, cu membrii ce contribuie - lucru vital în cazul în care țara va avea nevoie de adulți tineri care să susțină o societate îmbătrânită. Cu toate acestea, politicienii mereu cu gândul la viitoarele alegeri sacrifică adesea obiectivele pe termen lung în favoarea rezultatelor imediate.

UNICEF încearcă să mobilizeze autoritățile locale și ONG-urile să ofere servicii eficiente de prevenire și să încurajeze populația să le acceseze. De asemenea, dorește să ajute la procurarea fondurilor necesare pentru derularea acestui proces. Pe lângă faptul că bunăstarea celor mai mulți copii este cel mai bine asigurată dacă rămân în familia lor naturală, prevenirea instituționalizării copilului este mult mai puțin costisitoare decât menținerea aceluși copil în sistemul de protecție.

Din acest motiv, articolele din paginile următoare ale acestui număr vorbesc despre prevenire - din perspectiva profesioniștilor care joacă un rol cheie în acest domeniu de importanță vitală.

România a făcut progrese semnificative în ultimii douăzeci de ani în ceea ce privește serviciile de protecție a copilului, trecând de la instituțiile de tip comunist impersonale din anii '90, la centre de mai mici dimensiuni, mai personalizate și la un sistem de asistență maternală. Dar astfel de opțiuni ar trebui luate în calcul în ultimă instanță, doar în cele mai grave cazuri. E de preferat ca familiile și copiii să aibă acces la servicii de calitate - fie că e vorba de medic de familie, sistem de învățământ, un spital „prieten al copilului”, suport acordat noilor mămici - care vor ține familia unită.

Schimbarea trebuie să vină din partea societății. Vom continua să privim în altă direcție în timp ce mii de alți copii români sunt împinși inutil spre sistemul de protecție, privându-i de dreptul de a se dezvolta la potențialul lor maxim alături de familia lor naturală și privând societatea de membrii funcționali de care depinde viitorul său? Sau vom lua măsurile curajoase și necesare pentru a produce o schimbare fundamentală de perspectivă și a permite sistemului de protecție a copilului să îi servească pe cei pentru care a fost creat - și anume cazurile extreme - nu generații de copii care, cu ajutorul potrivit la momentul potrivit, ar putea crește acasă la ei?

Viitorul nostru: societatea poate prospera doar dacă avem grijă de cei mici așa cum se cuvine

Prevenirea separării copilului de familie - între necesitate și realitate

de Nicolae Ivășchescu - Secretar de Stat,
Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale

Experiențele concrete ale ultimilor ani au reconfirmat importanța continuării eforturilor începute în ceea ce privește considerarea separării copilului de părinții săi drept un fapt menit să genereze o serie de implicații puternice asupra echilibrului emoțional al copilului și al dezvoltării sale ulterioare. Privită din această perspectivă creșterea și îngrijirea copilului de către părinții săi constituie un factor esențial al evoluției sale ca persoană.

Realizarea tuturor demersurilor necesare instituirii unei măsuri de protecție specială, reechilibrarea situației copilului

Fiecare copil merită cel mai bun start în viață

și reintrarea acestuia pe un traseu de „normalitate” presupune importante resurse umane, temporale și financiare.

Soluția prevenirii separării copilului de părinții săi se impune în acest context ca măsură cu efecte considerabile atât la nivelul fiecărui individ cât și al sistemului de protecție a copilului, în ansamblul său.

Conștientizarea societății cu privire la rolul și responsabilitățile ce-i revin în acest domeniu, nu poate fi realizată de o manieră efectivă decât prin implicarea reală și efectivă a reprezentanților autorităților locale, astfel cum sunt ele statuate de cadrul legal în vigoare.

Instituirea obligativității înființării la nivelul fiecărei unități administrativ teritoriale a serviciilor publice de asistență socială a avut în vedere tocmai furnizarea către acestea a unor competențe și mecanisme de intervenție care să le permită implicarea activă a acestora în viața comunității în ansamblul său și a membrilor acesteia în particular.

Scopul acestei intervenții primare este acela de a identifica din timp acele situații cu un potențial risc ce poate conduce în timp la separarea copilului de familia sa. În acest sens, reprezentanții acestor autorități vor trebui să cunoască și să evalueze, în cadrul unei relații de comunicare și colaborare cu familia și copilul, dificultățile întâmpinate de aceștia

și să identifice împreună cu aceștia soluțiile cele mai adecvate, astfel încât copilul să beneficieze de condiții optime de creștere și dezvoltare.

Un alt aspect important în considerarea acestei problematice este cel al monitorizării situației copiilor din comunitate de către reprezentanții autorităților locale, ce poate astfel reprezenta un factor esențial, de natură să-i ajute pe aceștia să preîntâmpine o serie de situații grave precum cele de violență, abuz sau neglijare, exploatare economică sau sexuală a copilului, care impun necesitatea instituirii unei măsuri de protecție specială, a cărei consecință imediată este separarea acestuia de părinții săi.

Dezvoltarea serviciilor de zi la nivelul comunității locale, fie în sistemul public sau privat ori în parteneriat între cele două sectoare, reprezintă o condiție de bază pentru creșterea gradului de eficiență a intervenției ce are ca scop prevenirea separării copilului de familia sa.

Prin activitățile desfășurate, serviciile de zi pot constitui un sprijin deosebit de important pentru părinți, în procesul de creștere și îngrijire a copilului. Organizate fie sub forma centrelor de zi în care copiii din familii sunt asistați pe perioada în care nu sunt la școală, fie sub forma centrelor de consiliere pentru părinți și copii, a centrelor de consiliere pentru viitori părinți, acestea se adresează diferitelor probleme cu care oricare dintre membrii unei familii se pot confrunta la un moment dat.

Intervenția instituțională nu poate reprezenta însă unica soluție, universal aplicabilă în cazul prevenirii separării copilului de familia sa. Acțiunile autorităților competente trebuie să fie permanent sprijinite și facilitate, de o manieră complementară, de responsabilizarea reală a comunității căreia îi aparțin copilul și familia acestuia.

Un astfel de demers se poate reflecta prin creșterea gradului de implicare a tuturor

Copiii se dezvoltă armonios într-un mediu familial în care există afecțiune

categoriilor profesionale relevante pentru domeniul creșterii și îngrijirii copilului, cum ar fi cadrele didactice, consilierii școlari, medicii, psihologii, în acțiuni care să sprijine asigurarea unui mediu de viață sănătos, favorabil unei dezvoltări normale a copilului, atât din punct de vedere fizic, cât și psihosocial.

Valorizarea și punerea în practică a experienței și abilităților cadrelor didactice în domeniul relațiilor interumane, în sensul observării comportamentelor, emoțiilor, atitudinilor copiilor, de natură să indice existența unor situații problematice, pot reprezenta factori cu valențe deosebite în identificarea precoce a situațiilor de risc ce conduc la separarea copilului de părinții săi, dar și în găsirea de soluții adecvate pentru dificultățile pe care familia acestuia le poate traversa la un moment dat.

În acest sens, construirea și menținerea unor relații de încredere între învățător/diriginte și părinții copilului, interesul real al cadrului didactic față de aspectele vieții de familie a copilului constituie elemente de bază ce pot asigura nu doar un parcurs școlar normal, ci și responsabilizarea părinților în procesul de creștere și îngrijire a copilului. Prin diferitele tipuri de abordări și intervenții didactice, exprimate în activități de grup sau individuale cu

părinții, aceștia pot fi sprijiniți în vederea unei mai bune conștientizări a importanței asigurării unui mediu de viață armonios, în care principalele dominante sunt atașamentul, respectul și înțelegerea reciprocă.

Interesul manifestat cu predilecție față de performanțele școlare, intelectuale ale copilului, în detrimentul celorlalte fațete ale personalității acestuia - aptitudini, abilități, interese, ori o insuficientă aplecare a cadrelor didactice față de domeniul vieții sociale, în general, și a celei de familie, în special, poate influența în mod negativ dezvoltarea acestuia.

Un astfel de context poate conduce în timp la apariția unei atitudini de respingere față de mediul școlar, abandonul și uneori implicarea copilului în comportamente cu caracter deviant, un exemplu frecvent fiind fuga de acasă, pe fondul conflictelor ivite în cadrul familiei.

De asemenea, rolurile și atribuțiile specifice ale altor categorii profesionale precum medici, consilierii școlari, psihologi, care prin specificul lor implică o permanentă și constantă interacțiune cu copilul

și familia acestuia, cuprind și o importantă componentă de prevenire a separării copilului de familia sa. Intervenția specializată, chiar în condițiile în care vizează un anumit domeniu al sănătății sau al educației, nu trebuie să piardă din vedere persoana copilului în ansamblu, cu relațiile pe care acesta le inițiază și în cadrul cărora se dezvoltă. În cele mai multe cazuri afectarea relațiilor din mediul familial se reflectă în reducerea capacității de adaptare și raportare la lumea înconjurătoare și se poate exprima în sfera psihosomatică, prin simptome și sindroame de intensități și gravități variabile.

Toate demersurile realizate atât de către autoritățile publice locale, cât și de către diferitele categorii de profesioniști trebuie să urmărească, în principal, crearea și favorizarea condițiilor adecvate de natură să asigure creșterea copilului într-un cadru familial armonios, iar elementul cheie al oricărei intervenții în domeniul prevenirii separării copilului de familia sa să îl constituie colaborarea, în diferitele sale forme - formală sau informală, interinstituțională sau interpersonală, între mediul administrativ, mediul asociativ și cel de afaceri.

Nu în ultimul rând, modul și gradul de implicare al fiecărui membru al comunității, modul de raportare la diferitele aspecte ale vieții copilului își pun amprenta asupra calității acesteia. În egală măsură atitudinile discriminatorii și cele marcate de indiferență atrag consecințe negative asupra copiilor, putându-le periclita dezvoltarea emoțională, socială și formarea lor ca persoane apte să participe activ la viața comunității. Este esențial ca fiecare individ al societății, fiecare dintre noi să aibă în vedere respectarea drepturilor copiilor și crearea condițiilor celor mai favorabile pentru o evoluție armonioasă a acestora.

Profesioniștii ar trebui să țină cont de personalitatea fiecărui copil

O protecție socială eficientă - o protecție socială axată pe cei mai vulnerabili copii

de Mihai Magheru - Specialist Protecția Copilului UNICEF România

Aproape oricine are o înțelegere intuitivă a ceea ce înseamnă sărăcia și efectele ei asupra copilului: atunci când copiii sunt lipsiți de resursele de care au nevoie pentru a crește și se dezvolta, ei trăiesc în sărăcie. Și totuși, prea des sărăcia este definită și măsurată numai în termeni de venit și prin urmare strategiile de suport a celor aflați în sărăcie vizează doar acest aspect iar răspunsul lor concret este furnizarea de prestații sociale.

Furnizarea de prestații sociale a cunoscut o puternică dezvoltare în cadrul mecanismelor de protecție socială și multe studii analizează care este impactul efectiv al acestor transferuri de fonduri asupra reducerii sărăciei. Toate concluziile conduc la ideea că doar suportul financiar-economic nu este suficient ca să susțină și să protejeze copiii săraci și că o abordare multidimensională este esențială.

• Ce ar putea cuprinde această abordare multidimensională?

Oricât de simplu sau de complex am vrea să răspundem la această întrebare, un lucru este cert: nevoile copilului și drepturile lui sunt multiple, motiv pentru care și răspunsul la acestea nu poate fi unidirecțional. De aceea abordarea multidimensională trebuie să se bazeze și pe servicii, denumite generic servicii sociale de bază și care reprezintă ansamblul de servicii de asistență socială, educație și sănătate menite să asigure, conform Convenției ONU cu privire la Drepturile

Copilului, îndeplinirea drepturilor de dezvoltare pentru toți copiii din România.

Abordarea bazată pe drepturi va lua în considerare cel puțin următoarele:

- i) dreptul copiilor de a primi o educație care să le permită dezvoltarea, în condiții nediscriminatorii, a aptitudinilor și personalității lor,
- ii) dreptul copiilor de a crește alături de părinții lor și de a beneficia de un nivel de trai care să le permită dezvoltarea fizică, mintală, spirituală, morală și socială, precum și dreptul de a beneficia de asistență socială și de asigurări sociale, și
- iii) dreptul copiilor de a se bucura de cea mai bună stare de sănătate pe care o pot atinge și de a beneficia

Sărăcia nu este doar o chestiune de bani

de serviciile medicale și de recuperare necesare pentru asigurarea realizării efective a acestui drept.

Pentru ca cele enunțate mai sus să funcționeze coerent, eficace și eficient, este nevoie ca sistemul de protecție socială să fie suficient de „sensibil” la problematica specifică și la nevoile copilului. Această sensibilitate se asigură prin acțiune coroborată a transferurilor de fonduri către copil și familie, a politicilor traduse prin legislație și reglementări care protejează familiile și copiii și, în fine, a serviciilor comunitare care susțin familiile în depășirea dificultăților.

Ca o concluzie intermediară, se poate afirma că una dintre cele mai mari provocări ale sistemului de protecție socială, incluzând servicii sociale și prestații sociale, este nu doar să dispună de un cadru legislativ și de politică socială adecvat nevoilor copiilor, ci și să funcționeze suficient de coordonat și echilibrat în așa fel încât să nu neglijeze nici unul dintre principiile și componentele mai sus enumerate.

• De ce este nevoie de această abordare?

Practica din teren și cercetările efectuate în domeniu arată că multe dintre obstacolele care mențin gospodăriile în sărăcie sunt responsabile și de împiedicarea celor mai vulnerabili dintre acestea să acceseze acele mecanisme care ar putea contribui la reducerea sărăciei sau la îmbunătățirea situației lor.

Copiii cei mai vulnerabili pot fi afectați în mai multe feluri de o gestionare mai defectuoasă a mecanismelor de alocare de bani prin intermediul sistemului de prestații sociale:

- Copiii cei mai vulnerabili la o serie de riscuri asociate sărăciei, precum abuzul, neglijarea, exploatarea și

însăși absența minimumului necesar pentru o dezvoltare normală se pot găsi fie în situația în care ajutoarele financiare nu sunt accesate de familii, din necunoaștință de cauză, fie în situația în care pur și simplu ajutoarele accesate nu ajung și la ei, fiind utilizate de membrii adulți ai familiei în alte scopuri.

- Gândirea sistemului de prestații în sine poate avea consecințe negative neintenționate: de exemplu, în cazul unor alocații destinate copilului aflat în plasament, dacă nivelul acestora este mult mai mare decât în cazul copiilor aflați în familia naturală, acest fapt poate determina ca părinții biologici să-și lase copiii pentru a fi îngrijiți în familii substitutive.
- Sistemul prestațiilor în sine poate avea un efect de presiune asupra celui de servicii, conducând la diminuarea acestuia, atât la nivel local, acolo unde nu se mai dezvoltă servicii deoarece se furnizează alocații, cât și la nivel național: și eforturile și banii sunt orientați în direcția prestațiilor „deturnând” atenția de la servicii.

Toate aceste elemente conduc la ideea că dezvoltarea de servicii, nu doar răspunde mult mai cuprinzător nevoilor celor mai vulnerabili dar și poate contribui la eficientizarea sistemului de prestații, contribuind la ameliorări atât de necesare.

În exemplele enunțate mai sus, acestea ar consta în informarea familiilor cu privire la drepturi, educarea acestora în privința gestionării și accesării de resurse, armonizarea și echilibrarea prestațiilor cu serviciile corespunzătoare, eficientizarea sistemului în ansamblu, având în vedere că serviciile de prevenire sunt mai puțin costisitoare decât cele de protecție, iar

efectele asupra beneficiarilor sunt net superioare, atâta timp cât se previne potențialul „rău” care ar conduce la o situație de protecție.

Nu în ultimul rând, serviciile sociale de bază contribuie la punerea în practică a principiilor de bază ale protecției sociale care au în vedere reintegrarea celor vulnerabili în viața normală prin:

- **Stimularea forțelor active**, care este condiționată de cunoașterea sau identificarea acestora, și lucrul specific care să conducă efectiv la schimbare,
- **Creșterea capacității de a face față problemelor**, care pornește în primul rând de la o înțelegere a acestora și apoi se bazează pe o acompaniere susținută a celor în nevoie, de către profesioniști, tocmai pentru a se asigura că vor putea depăși efectiv problemele respective,
- **Scăderea perioadelor de criză prin mobilizarea eforturilor proprii**, care implică mai ales o conștientizare la nivelul beneficiarului a nevoii de schimbare a stării în care se află și mobilizarea pentru a depăși această stare.

• Cum poate funcționa efectiv și eficient această abordare?

Planificarea strategică la nivel comunitar are nevoie de informație și date valide care să fie culese, stocate și interpretate în așa fel încât să se poată prezice evenimentele ce vor urma sau, cel puțin, pașii esențiali ce vor trebui făcuți pentru a preveni diverse probleme.

Cooperarea locală (profesioniști și instituții), ca să fie cât mai fluentă și lipsită de bariere, are nevoie de un cadru formal instituțional care prin proceduri specifice și atribuții explicite să faciliteze înțelegerea rolului de către fiecare dintre actorii implicați în proces.

Ansamblul (pachetul minim) de servicii sociale de bază de la nivel comunitar

trebuie gândit și adaptat nevoilor reale din teren, ajustat la capacitatea de implementare și reglementat prin prevederi legislative explicite care să îl facă funcțional și în beneficiul celor vulnerabili.

Elementele lui definitorii constau în trei dimensiuni:

- Cea funcțională: acțiunile predictive axate pe identificare, monitorizare, evaluare, informare - un veritabil mecanism de identificare și gestionare a riscurilor,
- Cea de legătură: un mecanism de raportare și referire,
- Cea de furnizare de servicii și prestații sociale într-un mecanism instituțional coerent.

Neglijarea în continuare a importanței serviciilor de prevenire și a serviciilor sociale de bază nu afectează doar „concepția” sistemului însuși de protecție socială, privându-l de una dintre componentele sale esențiale. În plan concret această neglijare conduce nu numai la un sistem ineficient, ci și la unul care nu se poate dezvolta într-un mod „sănătos”, întrucât îi lipsește ingredientul esențial: cunoașterea situației și, implicit, capacitatea de predicție pentru viitor.

Educația și sănătatea sunt aspecte vitale ale bunăstării copilului

Construind împreună

Sprijinul DGASPC¹ pentru dezvoltarea serviciilor sociale comunitare

de Sorin Brașoveanu - Director General
DGASPC Bacău

Abordarea problematicii sociale prin prisma activităților de prevenire este foarte complexă. Din neglijență, neștiință sau ignoranță, în societatea actuală, ACTIVITATEA DE PREVENȚIE este similară cu AR TREBUI SĂ. Corelarea tuturor factorilor sociali implicați, intervenția multidimensională, cadrul legislativ care să ghideze și să constrângă intervenția primară sunt cele mai importante premise care trebuie avute în vedere atunci când este gândită o strategie de intervenție pe caz .

Diagnoza timpurie și corectă a problemelor unui copil, a unei persoane cu handicap sau a unei persoane care traversează o situație de risc este, apreciem noi, aproape imposibilă în majoritatea unităților administrativ-teritoriale. Proporția este covârșitoare, iar ca principal argument avem harta serviciilor sociale. În mediul rural, acestea lipsesc aproape cu desăvârșire.

Realitatea dură cu care ne confruntăm zilnic este aceea că, în localitățile județului, și am putea extrapola fără să greșim, spunând că în majoritatea localităților din mediul rural ale țării, serviciul/biroul de asistență socială este reprezentat de fapt de un referent pe probleme sociale iar acesta are stabilite, prin fișa postului, foarte multe atribuții ce fac imposibilă monitorizarea problematicii sociale. Lipsa resurselor umane, a resurselor materiale necesare acordării de servicii sociale și lipsa manifestării unui interes minim pentru pregătirea profesională

Asistenții sociali supraaglomerați încearcă să se ocupe de copiii în situații de risc din zonele lor

necesară, transformă așadar intervenția primară pe caz într-un deziderat.

De altfel, ca urmare a experienței acumulate în timp, putem afirma că, alături de factorii locali abilitați, în aceeași stare de neglijență se complac și majoritatea membrilor comunității. Serviciile specializate primesc informații, de multe ori, și intervin pe caz atunci când la fața locului nu se poate constata decât gravitatea situației, iar singura alternativă rămasă este, dacă nu a survenit decesul persoanei vulnerabile, aceea de preluare în regim de urgență.

Câteva exemple foarte recente, sunt elocvente și susțin imaginea tabloului social creionat anterior. În numai câteva zile, pe parcursul aceleiași săptămâni, specialiștii Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău au fost sesizați de reprezentanții mass-media (care au aflat din surse proprii) cu privire la două cazuri de o gravitate extremă. O fetiță de numai doi ani din Comănești și o adolescentă în vârstă de 16 ani din comuna Berești-Bistrița, și-au pierdut viața pentru că părinții, vecinii, medicul de familie și autoritățile locale au dat dovadă de neglijență.

Nu au desfășurat activități de prevenire, așa cum prevede cadrul legislativ în vigoare, și, mai mult decât atât, deși situațiile de risc în care se aflau cei doi copii nu le erau străine, nici măcar nu au solicitat intervenția specializată. Ambele minore, victime ale

¹ DGASPC - Direcția Generală pentru Asistență Socială și Protecția Copilului

nepăsării tuturor, ar fi putut fi salvate dacă familia în care s-au născut ar fi avut valențele unei familii sănătoase, ar fi putut fi salvate dacă medicul de familie în a cărui grijă se aflau le-ar fi vizitat periodic pentru a le monitoriza starea de sănătate, cum, de asemenea, dacă Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului ar fi fost respectată de autoritățile locale, referenții sociali ar fi trebuit să cunoască în detaliu cazurile, să se implice în soluționarea acestora iar dacă în plan local alternativele viabile ar fi fost epuizate, să solicite intervenție specializată.

Exemplele ar putea continua cu unele foarte reprezentative, chiar dacă nu sunt recente. Mai exact, În primele luni ale anului 2009, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău a preluat în regim de urgență, zilnic, grupuri formate din câte cinci sau șapte frați. Lipsa implicării factorilor locali abilitați și, ca o consecință a neimplicării, inexistența alternativelor viabile în plan local, era evidentă.

Măhnirea noastră a fost și este cu atât mai mare cu cât constatăm că, de-a lungul anilor, deși am manifestat o deschidere totală, am venit în întâmpinarea autorităților locale prin organizarea de dezbateri punctuale, în zone diferite ale județului cu problematica socială asemănătoare, dezbateri în care au fost prezentate exemple de bună practică și exemple concrete de intervenție pe caz, toate eforturile noastre au avut ecou, dar nu au putut ține piept în nici un caz dezinteresului manifestat pentru activitatea socială, percepută ca fiind doar mare consumatoare de fonduri. Rezultatele strădaniilor noastre au fost infinit mai mici decât efectele celebrei ordonanțe de urgență a Guvernului României, nr.1/2010, prin care primele posturi restructurate au fost cele din segmentul social și, astfel, în unele localități în care existau servicii sociale acreditate, acestea au fost desființate. Din păcate, puținele sancțiuni prevăzute de cadrul legal în vigoare nu sunt aplicate, iar imposibilitatea sancționării corespunzătoare determină atitudini irresponsible.

Desigur că persoanele vulnerabile și, cu atât mai puțin copiii, nu pot fi făcuți responsabili pentru lipsa serviciilor sociale. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția

Copilului Bacău a informat autoritățile județene și centrale cu privire la numărul mare de cazuri înregistrate și gravitatea acestora și a inițiat un plan de măsuri la nivel județean, cu întâlniri pe zone, cu factorii de decizie din fiecare localitate: primar, medic, profesor, polițist, preot, referent social. Scopul întâlnirilor a fost prestabilit, și anume analiza nevoilor din perspectiva capacității autorităților locale de a gestiona eficient problematica socială din zona de competență astfel încât, presiunea exercitată asupra serviciilor specializate să fie diminuată, aceasta însemnând dezvoltarea componentei de prevenire și activarea resurselor locale (resurse umane, materiale, instituții).

La finalul întâlnirilor, problemele identificate s-au transformat în lista de obiective transpuse în proiectul "Autorități responsabile! Comunități implicate!" - cu finanțare din Fondul Social European, Programul Operațional Dezvoltarea Capacității Administrative. Acesta trasează pașii de urmat până la atingerea obiectivelor propuse, mai exact, au fost gândite activități de formare, consultanță, asistență tehnică, schimb de bune practici în vederea dezvoltării competențelor necesare creării, dezvoltării și oferirii de servicii sociale precum și pentru îmbunătățirea calității și eficienței serviciilor sociale primare.

Scopul proiectului este de a consolida mecanismele de colaborare între DGASPC și autoritățile locale în vederea implementării de servicii de asistență socială și protecție a copilului descentralizate la nivelul orașelor și comunelor din județul Bacău, precum și dezvoltarea abilității necesare și transferului de bune practici pentru întreaga gamă de servicii de asistență socială oferite comunității, între DGASPC și autoritățile locale.

Prin implementarea proiectului, "Autorități responsabile! Comunități implicate!", pe termen scurt, rezultatele așteptate se referă la acreditarea cât mai multor servicii publice de asistență socială (SPAS-uri), pe termen mediu acestea sunt legate de accesarea de fonduri europene prin scrierea de proiecte care pe termen lung să se concretizeze în dezvoltarea rețelei de servicii sociale primare în funcție de nevoile și specificul comunităților.

Un angajament al serviciilor de prevenire: locul copiilor este în familie

Alimentând schimbarea: proiectele oferă sprijin familiilor vulnerabile

„Dacă nu ar fi fost Fundația, nu aș fi avut ce să le pun pe masă copiilor. Am vrut să îi dau să îi crească Statul și eu să mă duc să lucrez în străinătate. N-aveam nici alocație pentru ei. Mă gândeam că o să le fie mult mai bine fără mine. Singură e foarte greu, dar dacă te ajută cineva și vezi că își dă interesul, ai mai mult curaj.” (M.O., mamă a trei copii)

Atunci când Viorica, asistentul social al FRCCF, l-a cunoscut pe Daniel, unul dintre cei trei copii ai doamnei O, acesta era la un pas de a ajunge într-un centru de plasament. Locuia, împreună cu bunicii din partea tatălui, într-o baracă, pe un teren de la periferia Clujului. Mama și sora sa locuiau într-o cameră insalubră în casa unor rude, iar tatăl lui era deținut la Penitenciarul Gherla, pentru tentativă de omor, unde are de ispășit o pedeapsă de 17 ani.

Viorica a început să discute cu mama și cu bunicii despre problemele familiei, ca un prim pas spre rezolvarea acestora. Daniel nu avea certificat de naștere, mama lucra doar ocazional, iar conform declarațiilor bunicii se prostitua, ambii copii locuiau în condiții improprii pentru dezvoltarea lor și nici nu se puneau problema să frecventeze grădinița sau școala. La scurt timp după prima intervenție a asistentului social, mama a rămas însărci-

*de Mihai Roșca - Director Executiv
Fundația Română pentru Copil,
Comunitate și Familie (FRCCF)*

nată, lucru care i-a zădărnicit planurile de a merge la muncă în străinătate.

În primul rând, Viorica a apelat la juristul FRCCF, împreună cu care au obținut certificatul de naștere pentru Daniel. Astfel, el a beneficiat de alocație. Același echipă (asistent social și jurist), au ajutat-o pe mamă să își întocmească documentația cu care a accesat alte drepturi (ajutor social, servicii medicale gratuite etc.). Psihologul din centrul de zi al Fundației a consiliat mama, astfel încât să își asume creșterea copiilor și să contribuie la găsirea unor soluții la problemele familiei.

De câteva luni, mama a născut cel de al treilea copil. Cu toții locuiesc într-un centru maternal și de pe acum doamna O. își caută un loc de muncă sau posibilitatea de a obține o calificare profesională care să o ajute să își întrețină familia. Daniel merge acum la grădiniță și locuiește în condiții care nu îi pun dezvoltarea în pericol.

Asistenții sociali ai FRCCF întâlnesc foarte des copii ca Daniel. Părinții lor sunt de multe ori separați, spațiile în care trăiesc sunt un pericol pentru sănătatea lor, unii nu au acte, prin urmare nici drepturi pe care orice copil le are în mod normal, hrana este insuficientă și de proastă calitate și această listă ar putea continua. În schimb, cel mai mare pericol pentru ei este separarea de părinți, de frați și de familia extinsă.

După ani în șir în care FRCCF a lucrat cu copiii instituționalizați, specialiștii Fundației au ajuns la concluzia că prevenirea separării copiilor de părinți este singurul lucru care îi poate salva de la o viață lipsită de afecțiune, cu deprivări și lungi șiruri de obstacole. De aceea, în centrele comunitare, în jur de 300

Tot înainte: centrele comunitare oferă sfaturi și îndrumare profesională, dar și multă distracție

de copii primesc zilnic ajutor personalizat, astfel încât să poată merge la școală, să obțină o calificare profesională în conformitate cu potențialul și cu aptitudinile lor și să devină adulți independenți față de serviciile sociale. Activitățile cele mai obișnuite sunt: sprijin la teme, meditații la diferite discipline, consiliere psihologică și psihopedagogică, psihoterapie, orientare școlară și profesională, activități de socializare și activități de timp liber.

În fiecare zi, ei primesc și câte o masă, care ia de pe umerii părinților această grijă, în condițiile în care unora le este aproape imposibil să asigure hrana adecvată pentru copiii lor.

Pe lângă ajutorul acordat copiilor, asistenții sociali, psihologii, psihoterapeuții și alți specialiști lucrează cu părinții și cu familia, pentru a-i sprijini să își țină copiii aproape și să le acorde cel puțin susținerea emoțională de care cei mici au nevoie.

A acțiunile noastre sunt mai ales concentrate pe prevenția abandonului copilului. Am luat această decizie de a interveni timpuriu, pentru a nu lăsa familia să ajungă într-un impas atât de mare încât relațiile intrafamiliale să se deterioreze atât de mult încât să ducă la decizii extreme, inclusiv la cea de abandon al copilului. Cu sprijinul adecvat, dat de profesioniști, situația de criză din familie poate fi evitată, în așa fel încât copilul să rămână în familie, unde să primească dragostea și îngrijirea de care are nevoie pentru a se dezvolta conform potențialului său. Speranța noastră este că prin acest mecanism copiii familiilor cu care lucrăm vor ajunge adulți care să poată trăi independenți de serviciile sociale.

Vizite cu donatori

UNICEF și Fundația Dinu Patriciu în vizită la Programul Național de Educație Parentală în Învățământul Preșcolar din județele Botoșani și Suceava

Fundația Dinu Patriciu susține Programul Național de Educație Parentală

În perioada 25 - 27 octombrie 2010, echipa UNICEF a efectuat o vizită de monitorizare împreună cu dna. Sanda Bordei, Director Program Educația Merită, Fundația Dinu Patriciu și reprezentanți ai Fundației Copiii Noștri, la grădinițele beneficiare ale Programului Național de Educație Parentală în Învățământul Preșcolar din județele Botoșani și Suceava. Astfel, reprezentanții organizațiilor au participat la cursul "Educați așa" pentru instructorii de părinți și la focus grupurile organizate cu părinții care au beneficiat de cursurile de educație parentală și cu instructorii de părinți. De asemenea, au avut întâlniri cu reprezentanții Inspectoratului Școlar Județean din cele două județe, cu directorii grădinițelor vizitate, profesorii și părinții implicați în proiect. Așa cum îi spune și numele, scopul proiectului derulat de Fundația Copiii Noștri, în parteneriat cu UNICEF și finanțat anul acesta de Fundația Dinu Patriciu, este îmbunătățirea competențelor parentale ale părinților din mediul rural. Acest lucru este posibil prin formarea de instructori de părinți și organizarea de "lecții pentru părinți" în 15 județe (Argeș, Botoșani, Brașov, Călărași, Covasna, Dolj, Giurgiu, Harghita, Hunedoara, Ilfov, Maramureș, Prahova, Suceava, Tulcea, Vâlcea) cu accent pe zonele rurale.

Sanda Bordei, Director Proiect „Educația Merită” (Fundația Dinu Patriciu) alături de mame participând la cursuri

Copiii își adună forțele

de Iana Bejaniyska, Consultant UNICEF

Ziua de 20 noiembrie 2010 a fost plină de culoare, costume, petiții și promisiuni, divertisment și fanfare. Pregătirile pentru această zi au început în luna ianuarie, când FONPC (Federația Organizațiilor Neguvernamentale active în Protecția Copilului) și-a unit forțele cu mai mulți parteneri, inclusiv UNICEF România și Ambasada Franței la București, și au început cu toții să ia legătura cu copiii din toată țara. Au fost selectați copii pentru sărbătorirea unei aniversări speciale: douăzeci de ani de când România a semnat și ratificat Convenția cu privire la Drepturile Copilului. Organizatorii erau interesați să găsească copii care să vorbească în numele tuturor copiilor și să folosească această ocazie pentru a face propuneri privind viitorul copiilor din România.

În momentul în care a ratificat Convenția în 1990, România nu avea o reputație prea bună din cauza situației copiilor din orfelinăte, situație care a fost adusă în atenția comunității internaționale după executarea lui Ceaușescu și căderea comunismului. În prezent, imaginea țării nu s-a îmbunătățit întru totul. Observatorii străini încă mai identifică probleme nerezolvate și o lipsă de profesionalism la nivelul sistemului de protecție a copilului, adesea pe nedrept. La mijlocul lunii noiembrie, în presa britanică au existat relatări privind neglijența în unele din

instituțiile românești. Ziua de 20 noiembrie, când a avut loc evenimentul de la Parlament era în contrast deplin cu realitatea întunecată.

Fosta Casă a Poporului, clădirea Parlamentului este o structură mamut, un tribut adus megalomaniei lui Ceaușescu. E impunătoare, la acel moment se dorea opresivă. Dana Petcovici de la UNICEF se afla la Casa Poporului încă de la primele ore ale dimineții: „Înainte să vină copiii totul era atât de sinistru și înfiorător. Am invitat 250 de copii. Ei au transformat acest loc. De fapt au preluat complet conducerea.” Zgomotele, șoaptele, râsetele și cântecele au umplut sala mare de la parter și până și cei de la serviciul de pază, de obicei crispați, ajunseseră să se simtă în largul lor.

Odată cu demararea proiectului în ianuarie 2010, au fost selectați douăzeci și patru de copii din trei județe și din orașul București, pentru a forma un grup de acțiune care să militeze pentru drepturile copiilor din România. După zece luni, din câte se pare, acest grup a devenit o prezență importantă pe scena politică a țării. Copiii au sperat că vor fi prezenți la eveniment mai mulți politicieni pentru a li se face cunoscut ceea ce consideră copiii României că e important și cum ar dori ei să fie tratați de politicieni, de administrațiile locale, profesori și părinți. În public s-au aflat doi membri ai Parlamentului, iar Președintele Senatului, Mircea Geoană, a fost și el prezent.

Prima persoană care a atras atenția mulțimii a fost un băiat subțirel, cu o coroană strălucitoare pe cap. La zece ani, Regele Regatului Drepturilor Copiilor este foarte solicitat de public și e imposibil să te apropii de el ca să-i iei un interviu. El va deschide evenimentul. Lângă el se află o fată într-un costum țipător. Din câte se pare, Gabriela este una dintre cei douăzeci și patru de tineri activiști care sunt hotărâți să facă în așa fel încât vocile copiilor din România să fie auzite. Ea este de etnie romă și știe ce

Regele Drepturilor Copiilor, Muzicantul Curții și Președintele FONPC

înseamnă să nu-ți fie respectate, ba chiar încălcate drepturile. Gabriela e o tânără de cincisprezece ani cu încredere în sine, care știe ce vrea de la viață și care înțelege foarte bine care îi sunt drepturile

Gabriela dorește să devină medic veterinar. Ea este una din beneficiarii centrului de zi care aparține Fundației Căminul Filip din București, care asigură asistență după programul școlar pentru copiii de etnie romă. Fundația, prin programul său educațional, a susținut-o să-și continue studiile, oferindu-i consiliere socială și profesională. Pentru ea, timpul petrecut cu grupul de douăzeci și patru de copii a reprezentat o experiență care i-a schimbat viața: „Mi-am făcut o mulțime de prieteni și am colaborat cu toată lumea. Eram copii din toată țara, ne-am înțeles foarte bine și am râs pe înfundate atunci când am elaborat schițele pe care le prezentăm astăzi. În România există mulți copii care sunt discriminați. Nu au niște aptitudini sociale bune și nu pot comunica. Se simt singuri și uitați. Guvernul și autoritățile locale au și ei o responsabilitate, aceea de a avea grijă de ei. Ar trebui să fie implicați în proiecte ca acestea. Aș vrea să mă audă copiii din toată lumea și vreau să le transmit să aibă încredere în ei înșiși și să-și cunoască drepturile.”

Gabriela este un orator desăvârșit. Mai târziu am văzut-o pe scenă cu grupul de copii. Au fost prezentate trei scenete de teatru în fața unui public curios, scenete axate mai ales pe dreptul la viață, incluziune și dreptul tuturor copiilor la educație. Scenariile și muzica au fost realizate în întregime de copii. Andă, o tânără de optsprezece ani, s-a ocupat de toate cântecele. Își dorește cu patimă o Românie care să-și responsabilizeze tinerii: „Trebuie să cooperăm cu toții pentru a ne asigura că drepturile noastre sunt respectate. Mi-aș dori să văd cum crește grupul nostru și cum militează pentru modificarea legii, astfel încât să avem o putere mai mare de decizie și părerea noastră să fie luată în calcul nu doar să acceptăm mereu ordinele autorităților.” Piesa muzicală de rezistență a evenimentului o reprezintă Imnul Copiilor, ale cărui versuri

au fost compuse de tot grupul:

Bună, suntem din România.
 Avem drepturi egale. Suntem la fel
 ca toți ceilalți.
 Nu suntem egoiști, suntem optimiști.
 Ne pasă de bieții copii,
 de copiii de pe străzi,
 de copiii de la oraș și de la țară.
 Cu toții vrem o viață mai bună.

Chiar și fetele Lisa, Vero și Simona din grupul profesionist Wassabi li se alătură celor care cântă imnul, împreună cu toți copiii, mici și mari, care urcă spontan pe scenă și se țin de mână. Printre spectatori se numără reprezen-

*O fată din etnia romă la școală:
 încă domnește discriminarea*

Numărul celor de la Parada e greu de urmărit: va reuși Guvernul să îndeplinească solicitările din scrisoarea deschisă?

tanții consilierilor elevilor din școlile de elită, tineri atleți de la cluburile sportive și copii de la centrele de plasament. Azi sunt cu toții egali și doresc să învețe cum să se ajute unii pe alții.

Chiar dacă mai era puțin până să înceapă petrecerea, Gabriela a făcut ca publicul să se ridice în picioare atunci când a citit scrisoarea deschisă adresată politicianilor României. În scrisoarea ei au solicitat foarte tranșant să fie implicați în elaborarea politicilor care-i privesc pe copii și să aibă un cuvânt de spus în ceea ce privește deciziile luate de administrațiile locale în numele tinerilor și al familiilor. Scrisoarea deschisă stabilește șapte obiective specifice care trebuie să fie îndeplinite până la 20 noiembrie 2011.

Câteva persoane din public sunt sceptice. „Nu poți să ai încredere în politicieni. Părinții ar trebui să încerce mai mult să îmbunătățească viața copiilor lor”, a declarat un participant la eveniment. O mamă care a însoțit copilul la eveniment ne-a precizat că

„dacă măcar jumătate dintre cereri ar fi îndeplinite, ar fi un mare progres”. Un tânăr este cu adevărat impresionat, deoarece Președintele Senatului și-a făcut timp ca să participe la eveniment sâmbătă dimineața. Retorica domnului Geoaană este emoționantă: „Într-un moment când există atâta pesimism, noi adulții, trebuie să ne unim și să facem din România o țară cu adevărat dezvoltată, în care copiii să aibă drepturi egale”. Președintele FONPC, Bogdan Simion, este mândru că evenimentul este un exemplu unic de participare a copiilor în viața politică a țării. Opiniile copiilor au fost ascultate iar platforma lor a fost prezentată în clădirea care este un simbol pentru națiunea română.

Ziua s-a încheiat într-o atmosferă de sărbătoare. Acrobații de la Parada au făcut un show fantastic în fața maiestruoasei intrări principale a Parlamentului. Fațada rece și gri a fost însuflețită. Copiii și adulții s-au ridicat pe vârfuri ca să admire spectacolul oferit de copiii de la Parada. Publicul a fost vrăjit cu scamatorii și numere de echilibristică a mai rămas de dezvăluit și cea mai mare surpriză a evenimentului. Cinci sute de baloane în culori vii, de care au fost legate peste o sută de mesaje scrise de copii au fost eliberate spre cerul cenușiu de noiembrie. Unul dintre mesaje pare să le rezume pe toate celelalte: „Fiecare copil are vise. Și fiecărui copil ar trebui să i se ofere ocazia de a-și îndeplini visele, știind că are dreptul să facă greșeli, dar și să fie iubit și ajutat.”

Speranța multicoloră este eliberată către cerul cenușiu de noiembrie

Complexitatea demersurilor de prevenire - nevoia unei abordări multidisciplinare

de Simona CHIRU - Psiholog clinician,
Serviciul de Prevenire a Separării Copilului de Familie, DGASP Sector 1, București

În lucrarea „Experiențe în grup”, W. R. Bion afirmă că „Individul este și a fost întotdeauna membrul unui grup, chiar dacă felul său de a aparține acestuia constă în a se comporta ca și cum și-ar imagina că nu aparține niciunui grup” subliniind, în acest fel, locul pe care individul îl ocupă sau îi este atribuit, în mod real sau fantasmatic, cu o desfășurare constantă sau trecătoare, în cadrul unei colectivități. Fiecare dintre noi se individualizează și își găsește unicitatea în structura unui grup.

Experiența interpersonală din cadrul familiei, elementele de educație, cultură și normele sociale învățate ne dau o identitate de

apartenență ce devine definitorie în timp, vizibilă în alegerile pe care le luăm în puncte diferite ale vieții noastre. Astfel, individul născut într-un grup sensibil economic și social are nevoie de susținere în accederea la elementele ce ar putea să-i asigure o existență în care să-și atingă optimul de dezvoltare umană. Serviciile de prevenire au misiunea de a ușura sau asigura o astfel de continuitate în traseul individual.

Acțiunea de prevenire, așa cum este ea înțeleasă și practicată astăzi, se desfășoară în liniile stabilite de lege și ține cont de nevoile și dificultățile imediate ale individului, familiei în genere, și privește în concret situația reală, de

(cont. în pag. 20)

Vizite cu donatori

Primul Centru de Resurse pentru Părinți și Copii

„Pot să îți spun o poezie?” ne-a întrebat o fetiță cu ochii mari, îmbrăcată îngrijit în roz. „Și eu, și eu vreau să spun o poezie”, au sărit toți copiii. Ne aflam la finalul unui curs de educație parentală, în primul Centru de resurse pentru Părinți și Copii inaugurat în Medgidia, în mai 2010, și copiii tocmai se alăturaseră mamelor care participau la curs.

Am vizitat acest centru alături de doamna Adriana Burlacu, reprezentantul Porsche Finance Group România, pentru a vedea cum sprijinul lor financiar acordat acestui proiect a realizat o diferență în viața a o sută de familii din Medgidia.

Contribuția Porsche Finance Group România ne-a permis să renovăm un spațiu pus la dispoziție de către Primăria Medgidia, să dotăm acest spațiu adecvat și să creăm chiar și o sală de joacă, unde copiii asistați de voluntari se pot juca în timpul cursurilor de educație parentală, dedicate părinților lor.

La cursuri participă părinții din familiile dezavantajate social, care trec prin situații de criză și au nevoie de intervenție specială și suport și care găsesc aici un sprijin pentru ei înșiși și pentru familiile lor.

(cont. din pag. 19)

cele mai multe ori aflată sub incidența unei fragilități psiho-sociale. Abordarea este uneori aflată sub semnul pragmatismului, dar se află, întotdeauna, în slujba individului, a soluționării urgenței familiei aflată în situație iminentă de pericol în ceea ce privește integritatea sa fizică și psihică.

Importanța cadrului, a rețelei de profesioniști, abordarea în echipă și adaptarea tehnicilor de intervenție în conformitate cu situația dată, resursele și forțele persoanei aflate în dificultate, contextul familial, cultural și religios, sunt elemente cheie în înțelegerea cererii și nevoii exprimate, precum și a înfăptuirii actului de prevenție.

Obiectul de lucru al serviciilor de prevenire îl constituie individul, copil sau adult, aflat într-o situație de pericol iminent. Astfel, nesiguranța, incertitudinea nu sunt elemente ce se pot strecura în lucrul specialistului care abordează această problematică. De aceea, în timp, s-a impus necesitatea gândirii unor instrumente de susținere a specialistului în munca sa.

Astfel, s-a cerut în realizarea acestui demers crearea unei rețele de specialiști din diferite domenii de activitate, cum ar fi: asistenți sociali, psihologi, medici, profesori, polițiști și preoți. În mod firesc, a urmat gândirea unor programe care au în componența lor o axă economică și educațională ce vizau atât copilul cât și adultul.

Programele desfășurate în comunitate, în interiorul instituțiilor de învățământ partener, abordează teme generale și specifice cu caracter informativ și preventiv ce sunt adresate elevilor, precum: exploatarea prin muncă a copiilor, abuzul și neglijarea copiilor, traficul de ființe umane, utilizarea internetului ca mijloc de racolare în traficul de ființe umane, crearea unui climat de colaborare și prietenie prin educarea elevilor împotriva violenței, optimizarea comunicării în cadrul familiei, conștientizarea elevilor privind acțiunea nocivă a consumului de tutun, alcool și droguri.

Deoarece educația unui copil începe în familie s-a luat în considerare necesitatea formării unor grupuri de educație parentală care au drept scop principal dezvoltarea abilităților parentale. Aceste grupuri au ca tematică de lucru ce înseamnă să fii părinte, tipuri de comportamente abuzive și transmiterea transgenerațională, identificarea și delimitarea rolurilor familiale, semnificația relației dintre părinți în influențarea dezvoltării emoționale a copilului, așteptările față de copil, etapele dezvoltării copilului și nevoile aferente, planning familial.

Formarea continuă a specialiștilor ce activează în domeniul social este imperativă pentru a construi intervenții personalizate bazate pe dovezi științifice care să maximizeze potențialul personal al individului și să îl doteze cu abilitățile și cunoștințele necesare accesării resurselor comunității.

Accentul trebuie pus pe acest potențial individual care există într-o stare latentă în fiecare dintre noi, specialistul acționând ca un declanșator. Este indicat ca să existe o activitate de lobby din partea specialiștilor care au contact direct cu beneficiarii serviciilor sociale pentru crearea unui sistem de politici sociale coerente, integrate și care să asigure resursele necesare activității de prevenire a marginalizării sociale.

Prieteni la cataramă: interacțiunea cu ceilalți ne conturează personalitatea

Serviciile sociale furnizate de primărie la nivel comunitar

O perspectivă a profesionistului

de Codruța Eugenia Codău - Inspector de specialitate, asistent social la Serviciul Public de Asistență Socială (SPAS) Sibiu

Începând cu anul 1997, în România remarcăm o renaștere a sistemului de asistență și protecție socială, odată cu debutul reformei în ceea ce privește sistemul de protecție a drepturilor copilului prin care se pun bazele sistemului instituțional, iar copilul este valorizat ca o persoană cu drepturi și măsuri de protecție care să-i susțină dezvoltarea armonioasă, creșterea și educarea într-un mediu cât mai apropiat de structura și căldura unei familii.

În prima etapă s-a dezvoltat sistemul instituționalizat prin modernizarea și reducerea capacității centrelor de plasament, crearea centrelor de tip familial și mai ales prin acordarea priorității menținerii copilului în mediu familial prin plasamentul familial la membrii familiei extinse, la alte persoane sau la asistentul maternal. Rolul primordial pe care îl are familia și comunitatea în dezvoltarea unei personalități armonioase și al unei integrări reale în societate a copilului este incontestabil. Începând cu anul 2001 se acordă prioritate măsurilor de prevenire a instituționalizării și organizării sistemului de servicii comunitare și prestații sociale care să vină în sprijinul susținerii familiei aflate în dificultate, mamelor singure, femeilor cu risc de abandon a copilului mic, copilului cu risc de abuz și neglijare și copilului cu dizabilități. În acest scop s-a dezvoltat paralel cu sistemul de servicii de stat, și sistemul privat de servicii sociale, aparținând asociațiilor și fundațiilor care și-au dezvoltat capacitatea de atragere de fonduri mai ales din surse externe.

O fereastră deschisă spre schimbare: sistemul de protecție din România a suferit o modernizare substanțială

Totodată, prin înființarea serviciilor publice și a compartimentelor de asistență socială de la nivel local și atribuțiile cu care acestea au fost investite, serviciile sociale primare și specializate nou create în comunitate iau amploare. Finanțarea lor se face fie din surse nerambursabile, fie din surse de la bugetul de stat sau local, în furnizarea serviciilor punându-se accentul pe menținerea copilului în propria familie sau familia largită și prevenirea instituționalizării acestuia.

Aceste servicii acordate în mod independent sau în parteneriat cu alți furnizori publici sau privați de servicii sociale (pot fi enumerate: informarea și orientarea beneficiarilor în funcție de nevoile identificate, consilierea socială, juridică și psihologică, integrarea în centre de zi, de consiliere, de terapie și recuperare, îngrijirea de către asistentul personal al persoanei cu handicap grav etc.) au contribuit în mare măsură la prevenirea și limitarea instituționalizării copiilor în centre de plasament prin menținerea lor în familia naturală sau largită.

¹ prin O.U.G.nr.26/1997

Experiența mea profesională de 13 ani, ca asistent social în cadrul DGASPC Sibiu, continuându-mi activitatea în 2007 în cadrul Serviciului Public de Asistență Socială Sibiu, precum și experiența mea de analiză și strategie în domeniul asistenței sociale la nivelul județului Sibiu, mă legitimează și mă ajută să analizez sistemul de asistență și protecție socială a copilului și familiei din ambele perspective, cea instituțională și cea comunitară. Privit din perspectiva punctelor slabe și tari, sistemul de servicii de prevenire realizate la nivelul comunităților locale se poate prezenta astfel:

- SPAS-urile sunt organizate din punct de vedere instituțional și manifestă continuu tendința de reorganizare a instituției pentru a răspunde tuturor categoriilor de beneficiari, însă dețin spațiu insuficient și neadecvat pentru desfășurarea activităților, resurse informatizate/tehnice și umane insuficiente;
- există servicii sociale comunitare profesionale cu rezultate pozitive în rândul beneficiarilor, însă insuficiente și incomplete raportat la nevoile copiilor proveniți din familiile aflate în dificultate din anumite zone de risc ale unei localități, lucru confirmat și de datele Eurostat făcute publice în luna ianuarie a acestui an, conform cărora unul din trei copii din România (33%) trăiește sub limita sărăciei, ceea ce are grave repercusiuni asupra dezvoltării psiho-sociale,
- există profesioniști în cadrul acestor servicii, dar numărul acestora este tot mai redus din cauza motivării materiale și profesionale insuficiente a personalului, iar în paralel se poate constata lipsa unui sistem de formare continuă a personalului din domeniu, iar oferta existentă acum pe piață este mult prea costisitoare atât pentru serviciile publice care sunt subfinanțate, cât și pentru personalul angajat, în general cu salarii mici,
- fondurile structurale au avut în vedere modernizarea și extinderea infrastructurii serviciilor sociale existente, dar nu au acordat eligibilitate construcției de servicii noi în comunitate, în cartierele unde familiile cu copii se confruntă cu sărăcia, delinvența, violența, abandonul școlar și familial, și unde tinerii au nevoie de informare, orientare profesio-

nală și consiliere,

- în ultimii ani s-a pus accentul pe dezvoltarea și consolidarea parteneriatelor încheiate între SPAS de la nivel local și furnizori privați de servicii sociale sau alte instituții din domeniul educației și sănătății, astfel încât prin solidaritate socială, complementaritatea și calitatea serviciilor acordate, resursele existente la nivelul unei comunități să fie folosite în mod eficient și eficace cu același scop, pentru a se evita dependența beneficiarilor de servicii sociale și suprapunerea acestor servicii.

În responsabilitatea SPAS intră și gestionarea unui ansamblu de prestații sociale. Dintr-o serie de motive numărul beneficiarilor de prestații sociale a crescut foarte mult în ultimii ani determinând cheltuirea unor sume importante de la bugetul de stat și bugetele locale. Beneficiarii au rămas dependenți de sistemul de prestații sociale deoarece acesta nu a fost acompaniat de programe care să îi asigure eficacitatea și eficiența, cum sunt:

Un copil bine adaptat poate face față provocărilor vieții

- informare și consiliere cu privire la prestațiile de care pot beneficia conform legii, alte forme de sprijin și modul de utilizare/organizare a bugetului familiei,
- educație parentală, igienico-sanitară și de sănătatea reproducerii,
- educația tinerilor părinți prin cursuri de alfabetizare,
- educație școlară adaptată la nevoile grupurilor vulnerabile.

Implementarea de succes a furnizării serviciilor sociale la nivel local va depinde de asigurarea unui buget suficient, atât la nivel local, cât și la nivel național, precum și de disponibilitatea și valorizarea resurselor umane bine pregătite, în special asistenți sociali. În plus, dezvoltarea serviciilor sociale de interes comunitar va putea reduce din costurile sistemului de protecție specială și din bugetul alocat prestațiilor sociale, în

condițiile în care modul de alocare a acestora este regândit sub aspectul condițiilor de acordare.

În centrul acordării tuturor serviciilor sociale trebuie să stea familia. Doar prin creșterea capacității familiei, cu ajutorul profesioniștilor, de a identifica și de a se implica în soluționarea tuturor problemelor, fie că sunt de natură relațională, educațională, socială sau financiară, copilul se poate simți inclus, valorizat și educat în vederea unei bune integrări socio-profesionale, doar așa va putea avea o percepție reală, completă și sănătoasă a ceea ce înseamnă familie, a ceea ce înseamnă să crești alături de mama, de tata, de frați și bunici, a ceea ce înseamnă suportul afectiv și sprijinul pentru a depăși problemele de viață inevitabile, dezvoltând astfel o personalitate optimistă care se poate reconstrui de fiecare dată.

Seara de povești

În data de 7 decembrie, la Palatul Cantacuzino, copiii angajaților GDF SUEZ Energy România s-au bucurat de evenimentul „Seara de povești”, organizat de UNICEF România. Amfitrioana evenimentului a fost Andreea Marin Bănică, Ambasador al Bunăvoinței pentru UNICEF România, care a citit povești și a stat de vorba cu 60 de copii între 5 și 12 ani.

Copiii au ascultat povești, au recitat poezii și au primit cadouri în aula Palatului Cantacuzino, oferită prin bunăvoința Uniunii Compozitorilor și a Muzicologilor din România.

În 10 decembrie, evenimentul „Seară de povești” a fost organizat și în Craiova pentru copiii angajaților GDF SUE Energy România din Direcția Regională Vest.

Actorul Marian Rălea le-a spus copiilor povești de Crăciun și le-a împărțit daruri.

La acest eveniment a participat și o grupă de copii din Centrul Multifuncțional din Craiova în proiectul susținut de UNICEF pentru educație timpurie.

GDF SUEZ Energy România este partener UNICEF în proiectul „Viitorul începe la școală”, care are ca obiectiv principal promovarea dezvoltării unor intervenții comunitare în domeniul educației după modelul ZEP (Zone de Educație Prioritare).

Incluziune și excluziune: Dreptul meu de a beneficia de toate drepturile

de Ana-Maria C.

Eu sunt Ana-Maria, am 16 ani și sunt elevă în clasa a X-a la unul dintre cele mai bune colegii din oraș. Locuiesc împreună cu mama, fratele mai mic și străbunica mea într-un sat la aproximativ 20 km de oraș și fac naveta zilnic la colegiu. Tatăl meu a murit când eu abia terminasem clasa I.

Ambițioasă, optimistă și încrezătoare în propriile mele puteri, am reușit să trec peste toate răutățile colegilor și să termin primele opt clase cu media 10. Știam de altfel că aceasta este singura soluție de a urma o facultate și de a avea un serviciu bun. Doar așa puteam să o bucur pe mami și doar așa voi putea pe viitor să-i răsplătesc grija, truda și nopțile nedormite pe care le petrecea la muncă pentru ca ziua să fie lângă noi.

La terminarea clasei a VIII-a au avut loc o mulțime de schimbări în viața mea, m-am despărțit de colegi și profesori, fratele meu și-a luat rămas bun de la doamna învățătoare, cea care a fost a doua mamă pentru noi, mama a absolvit anul II de postliceală și a intrat în ultimul an, care era cel mai greu.

Pe parcursul vacanței de vară au apărut și veștile bune: am intrat prima pe listă la admiterea la liceu, iar într-o zi, preotul parohiei noastre a venit acasă la noi și mi-a făcut o mare surpriză. Mi-a spus că din septembrie voi face parte dintr-un proiect de susținere a participării școlare.

Fără sprijinul unor persoane din proiect nu cred că m-aș fi putut descurca pe parcursul anului școlar trecut. La oraș pretențiile sunt mai mari, cerințele financiare sunt aproape duble față de cele din mediul rural, iar abonamentul de transport ajunge chiar și la 100 lei lunar. Consider că proiectul reprezintă pentru fiecare dintre noi un dublu sprijin, pe plan financiar, bursele primite ne ajută să mai acoperim din cheltuielile lunare, iar pe plan moral ne încurajează să ne continuăm studiile și ne arată că nu suntem singuri.

Pentru mine, această "familie" de oameni minunați a însemnat și înseamnă foarte

mult. Alături de oamenii minunați mă simt ca la mine acasă. Chiar dacă suntem împreună doar de un an, ne-am împrietenit repede și parcă ne cunoaștem de o viață întreagă. Am râs, am plâns, am lucrat ca o adevărată echipă și ne-am distrat în tabăra organizată în vacanța de vară. Într-un an am trecut prin clipe minunate, de neuit alături de ceilalți elevi care fac parte din proiectele fundației și împreună am reușit să dezbaterem diferite probleme cu care se confruntă lumea contemporană.

Am vorbit despre sărăcia cu care se confruntă oamenii din mediul rural, drepturile omului și ale copilului, responsabilitățile unui părinte, dar și ale unui elev, igiena personală, boli cu transmitere sexuală, discriminările din jurul nostru, importanța unei familii și a unui cămin, importanța educației pentru un copil etc. Pe lângă aceste întâlniri lunare pe care le avem, eu și Nicoleta, o fată deosebită, participăm și la întâlnirile organizate în cadrul altui proiect de incluziune socială a copiilor marginalizați care au reușit să adune copii din mai multe zone ale țării pentru a demonstra că vocea copiilor este unanimă.

Împreună am vorbit despre drepturile copilului, le-am ilustrat prin desene și am creat un imn al drepturilor noastre pe care l-am înregistrat. Pe lângă acestea am conceput și piese de teatru prin care punem în lumină cele mai importante drepturi pentru noi: dreptul la viață, dreptul la educație și non-discriminare.

Suntem ca o familie, cu toții avem drepturi egale și am pornit pe un drum pe care vrem să convingem toți copiii din lume să lupte alături de noi pentru cucerirea drepturilor noastre. Vom deveni avocații drepturilor copiilor și vom avea grijă ca acestea să fie respectate, nu doar pe hârtie, ci și în realitate, de fiecare persoană de pe acest pământ.

Într-un an de zile noi am crescut cât alții în zece, am învățat să prețuim viața, să respectăm drepturile fiecărui om, să milităm pentru ele și am realizat că doar împreună,

unindu-ne forțele, putem merge mai departe.

Sunt mândră că fac parte din aceste proiecte și încerc să mă implic și să dau tot ce am mai bun în toate activitățile, pentru că și mie mi s-au oferit haine, cărți, produse de igienă, rechizite, bucuria de a fi copil, șansa de a obține performanțe la școală și încurajarea să merg mai departe, să trec peste greutățile vieții și să văd partea plină a paharului.

de Ana-Maria P.

Îmi place să vin la „centru” pentru că aici lumea e ascultătoare și asta mă învață să fiu și eu așa. Eu sunt o persoană care se împrietenește repede și mă bucur că aici pot să-mi dezvolt această caracteristică. Pot beneficia de ore de matematică cu explicații precise, de grupurile care mă ajută să mă descurc în viața de zi cu zi.

Cu ajutorul grupurilor de aici pot arăta prietenilor și celor care mă cunosc cum să se comporte în lume și cum să se prezinte la o întâlnire importantă. Când am probleme, mă bucur că aici am un psiholog și el mă poate asculta și să îmi dea sfaturile necesare.

Chiar dacă fac unele greșeli, oamenii de aici îmi explică cu amabilitate ce este bine să fac. Deocamdată nu pot să spun decât atât, deoarece sunt nou-venită și aștept cu nerăbdare să aflu mai multe lucruri. În legătură cu proiectul de la București, am fost foarte uimită cât de implicați sunt unii.

de Nicoleta Z.

Eu am aflat că fac parte din acest proiect în anul 2008 și pot spune că din acel moment am fost foarte fericită, pentru că această bursă mă ajută foarte mult. Cel mai interesant lucru care mi s-a întâmplat a fost să fac parte din proiectul „Drepturile Noastre”, deoarece fiecare copil are dreptul să-și exprime propriile opinii. Prin intermediul acestui proiect am cunoscut multe persoane minunate, cu povești de viață care stârnesc interesul și atenția de a-i asculta până la capăt.

Eu consider că acest proiect va putea să schimbe mult ideile și deciziile pe care oamenii le iau în numele copiilor, deoarece adulții spun mereu că noi suntem prea mici ca să luăm decizii chiar și la vârsta de 18 ani. Acest proiect pune mare accent pe dreptul la viață, sănătate, educație, etnie și cred că toți copiii ar trebui să fie tratați la fel, indiferent că aceștia sunt săraci, bogați, romi, români, bolnavi.

În aceste vremuri putem spune că mulți părinți își abandonează copiii din cauza lipsei de bani, lucru care nu-i îngrijorează chiar deloc pe cei care ar trebui să le ia apărarea acestor copii. Eu consider că dacă tot ce am făcut noi în acest proiect va fi ascultat de către oamenii care au puterea de a schimba soarta copiilor pot spune că va însemna un pas mic în istoria României și un pas mare în viitorul copiilor. Pe lângă faptul că am putut să-mi plătesc o parte din cărți și caiete, aceasta fundație m-a ajutat să-mi fac și noi prieteni să particip la diferite activități educative și de socializare.

Sprrijinul material este foarte important pentru mine și familia mea, deoarece mama este singura care are grijă de mine și sora mea mai mare care este studentă. Fără sprijinul acestor oameni, eu nu aș fi reușit să urmez cursurile liceale, deși am obținut la examenul de admitere note foarte bune. Mama nu avea posibilitatea să-mi plătească transportul zilnic la școală și nici să-mi asigure toate necesitățile școlare.

Un salt uriaș: programele de incluziune socială oferă beneficiarilor sprijin

UNICEF a lansat primul card de afinitate din România în beneficiul creării saloanelor mamă-copil în maternități

Legătura dintre mamă și copil devine mai puternică cu fiecare atingere, zâmbet și ori de câte ori micuțul este alăptat. Un bebeluș alăptat exclusiv cu lapte matern va deveni un copil sănătos, cu o imunitate mare la boli infecțioase sau cronice. Alăptarea joacă un rol important și pentru mamă, deoarece o ocrotește împotriva cancerului de sân și o ajută să își revină mult mai ușor după perioada de sarcină și de lăuzie.

Din păcate, în unele maternități din România, imediat după naștere mama este despărțită de bebeluș, iar legătura dintre ei este întreruptă pentru câteva ore sau chiar zile. Pentru a susține cauza mamelor și a nou-născuților, UniCredit Țiriac Bank a creat împreună cu UNICEF un card special, de afinitate, cu ajutorul căruia oricine poate oferi ajutor fără niciun fel de efort financiar suplimentar. Programul de afinitate are ca scop implementarea în maternitățile din România a sistemului de rooming-in: crearea unor saloane mamă-copil în care mamicile să stea cu micuții lor 24 de ore din 24.

"Cardul UNICEF - UniCredit Țiriac Bank reprezintă o premieră pentru piața din România și pentru noi. Cu fondurile strânse, UNICEF România va contribui la extinderea rețelei de Spital Prieten al Copilului. Copiii născuți în aceste maternități vor avea cel mai bun start în viață, vor fi mai sănătoși, mai inteligenți și mai echilibrați emoțional. Mamele vor fi mai fericite, iar sistemul public de sănătate va cheltui mai puțin cu îngrijirea lor. Obiectivul UNICEF este ca, pe termen lung, toate maternitățile din România să adopte practici Prietene ale Copilului", a declarat Edmond McLoughney, reprezentant UNICEF România.

Cardul UNICEF - UniCredit Țiriac Bank se adresează tuturor celor care, prin utilizarea cardului la comercianți, doresc să sprijine inițiativa UNICEF privind crearea de saloane mamă-copil în maternitățile din România. UniCredit Țiriac Bank donează din veniturile băncii 1% din valoarea fiecărei tranzacții efectuate cu cardul de afinitate UNICEF la comercianți, fără niciun cost suplimentar pentru posesori. În plus, banca va transfera către UNICEF și 50% din taxa anuală a pachetului de produse UNICEF. Cardul de afinitate UNICEF, emis pe platformă

MasterCard, este disponibil în variantele de credit și de debit. Ambele tipuri de produse oferă posesorilor posibilitatea să efectueze tranzacții și pe Internet și să obțină informații despre sold direct de la bancomat. Cardurile pot fi utilizate atât național, cât și internațional. Posesorii cardurilor vor ști exact ce sumă a fost oferită de UniCredit Țiriac Bank prin donații în numele lor către UNICEF, pentru că vor primi notificări lunare cu privire la evoluția donațiilor. Astfel, au siguranța că sumele sunt îndreptate către sprijinirea cauzei mamelor și nou-născuților.

Andreea Marin Bănică, Ambasador al Bunăvoinței pentru UNICEF în România, susține lansarea primului card de afinitate UNICEF din țara noastră: *„Gesturile frumoase, dezinteresate sunt cu atât mai admirabile atunci când sunt făcute într-o perioadă grea, care ne pune pe toți la încercare. Un gest de rutină, cum este plata cu cardul la un comerciant, poate schimba în bine viața unui copil și îi poate asigura o dezvoltare sănătoasă”.*

Prin dotarea și mobilarea maternităților care vor fi susținute și prin trainingul personalului medical, acestea vor putea intra în inițiativa Spital Prieten al Copilului și vor putea deveni centre de promovare a alăptării.

În prezent, în România, din 204 maternități, 35 sunt active în inițiativa Spital Prieten al Copilului, iar 23 dintre ele au acest statut. În toate aceste maternități se nasc peste o treime din copiii din România. Pentru ca o maternitate să devină Spital Prieten al Copilului trebuie să îndeplinească un set de 10 condiții (Cei Zece Pași pentru o Alăptare de Succes), care reprezintă standarde internaționale de îngrijire pentru mamă și nou născut; ele nu presupun condiții hoteliere speciale sau cheltuieli majore, sunt doar reguli de îngrijire.

Guy Poupet, Președintele BRD - GSG România

*Uniți pentru schimbare:
personalul muzeului și tineri muzicieni
au mulțumit voluntarilor BRD*

*Gheorghe Hagi înmânând premii
voluntarilor BRD*

Săptămâna Solidarității

În 2010, pentru al doilea an consecutiv, BRD Groupe Société Générale a organizat o amplă acțiune de voluntariat între 10 și 18 iunie, sub numele de „Săptămâna Solidarității”.

Ca și la ediția din 2009, principala acțiune de voluntariat s-a desfășurat la nivel național, în beneficiul **UNICEF România**.

Campania „Viitorul începe la școală” a fost promovată în toate cele peste 900 de agenții BRD din țară.

Misiunea angajaților BRD, în calitate de „voluntari”, a fost să convingă peste 600 de clienți să devină donatori pe termen lung pentru UNICEF. Donatorii au semnat un formular de plată programată care permite o donație lunară automată, fără nici un comision și cu o sumă stabilită de către donator. Faptul că donațiile intră în contul nostru lunar este extrem de important, pentru că ne permite astfel să ne planificăm activitatea mult mai bine.

În total, la campania de strângere de fonduri pentru UNICEF au participat peste **4.000 de angajați BRD** din toată țara, care au donat **6.000 de ore de voluntariat**.

Pentru a recompensa implicarea angajaților, în data de 14 octombrie, Ambasadorul Bunăvoinței pentru UNICEF, Gheorghe Hagi, a găzduit un concert special cu ajutorul Muzeului George Enescu .

Concertul a fost susținut de corul de copii al Liceului de muzică „Dinu Lipatti” și de renumitul violonist Gabriel Croitoru, acompaniat la pian de Mihai Ungureanu. În deschiderea seriei speciale au fost premiați campionii Săptămâni Solidarității.

Mulțumiri speciale tuturor angajaților BRD și donatorilor care, prin efortul lor deosebit, ne permit să continuăm cel mai important proiect UNICEF în domeniul educației: îmbunătățirea participării la educație a copiilor din comunități dezavantajate. UNICEF va derula un proiect amplu la nivelul familiei, școlii și comunității în 38 de comunități, care va contribui la scăderea ratei abandonului școlar și la prevenirea pe termen lung a acestui fenomen.

Reprezentanța UNICEF în România
Blvd. Primăverii nr. 48A, 011975, sector 1, București, România
Tel: +40 21 201 7872; Fax: +40 21 317 5255
Email: bucharest@unicef.org

www.unicef.ro
www.unicef.org/romania
www.facebook.com/UNICEFRomania
<http://twitter.com/UNICEFRomania>
www.youtube.com/user/UNICEFRomania